

Вѣнчило може да бѣде честито само съ тойзи
уговоръ: и една-та и друга-та страна сѫ длѣжни
да пазятъ тѣхъ зарокъ: Искамъ да обычіамъ и да
почитамъ до гроба срѣдце-то, на кое-то съмъ по-
клонилъ свое-то.

Ако е было добро избраніе-то, ако ниедно
отъ двѣ-ты срѣдца не е было оште развратено,
то не е истина, че може да ся разврати и да
стане неблагодарно, кога друго-то го милова и
го гали съ непрітворнї любовь.

Никогы не ся е чюло, да е прѣстала жена да
обычіа мажіа си, кого-то е веднажъ обычіала, безъ
да б҃де той кривъ или заради грозно-то си об-
хожданіе съ женжъ си, или заради свое-то нема-
ряне за неижъ, или заради другы иѣкои погрѣшкы.

Душа-та женска е естественно кротка, благодарна, и склонна да обычіа съ всичкѣ-тѣ си силѣ онаго, кой-то не прѣстава да ѿ обычіа. Нѣ зашто-то е тіа много чувствителна, лесно ся наскрѣбява отъ немаряніе-то на мажіа си и отъ всичкы-ты оныа погрѣшки, кои-то могатъ да го унизиатъ. Това наскрѣбеніе може да ѿ подбуди да го нагрози совсѣмъ, и да падне въ оныа лоши сѣтины, кои-то отъ това истичкатъ. Тогы злосчастна-та ште бѫде голѣма грѣшица, нѣ причина на грѣха-тѣ и' ште бѫде на вѣрно мѣжь-тѣ и'.